

selv vilde henvende sig til dette Byraad om dette Spørgsmaal, der dog har faa stor en Bevægning for denne By. — Disse Bemærkninger har jeg som sagt ikke villet undlade at gjøre, ihvorvel jeg ser, at der Intet er at gjøre imod et enigt Udvalg, der har indstillet Lovforslaget til usforandret Vedtagelse; men jeg har ikke villet holde dem tilbage, thi det er min fulde Overbevisning, at der ikke har været taget det ønskeligste Hensyn til Andragendet dervede fra. Ganske vist er der i Betænkningen givet dem en lille Vintergjæt, idet der siges, at „forfaavidt det i Fremtiden skulde vise sig, at Broanlægget Best for Masned Sund Havn vil medføre saa væsentlige Ulemper“ osv. Ja, det er meget rart, og deri ligger der jo ligesom en Slags Indrømmelse af, at der ligesom er gjort lidt Uret, som man vil gjøre god igjen senere. Det er imidlertid et Spørgsmaal, om dette „senere“ nogensinde kommer; thi naar man fjender Banstiklighederne, der er at overvinde, kan man være vis paa, at man ikke kan betragte dette Løfte uden som en meget ubetydelig Hensyntagen til Andragerne. Ligeledes staar der, at, naar „Hensyn dertil nødvendig bør tages, da formener man, at dette altid vil kunne ske Fyldest ved Anlæg af en ny, mindre Havn, med Anløbsbro Best for Jernbanebroen“. Jeg maa dog her gjøre opmærksom paa, at om ogsaa Sligt kunde lade sig gjøre, naar der viser sig Trang dertil, nytter det jo ikke med en mindre Havn i den Forstand, at det skulde være en Havn til mindre Skibe. Skulde der være en Havn, skulde det jo netop være en Havn for større Skibe. Den kan ganske vist godt være lille i Omfang, men den maa have en saadan Dybde, at større Skibe kunne gaa derind. Det er nærmest, for at det ikke skulde blive Tilfældet, at man dervede er angstelig; thi Smaaskibe kunne godt passere den anden Vej og komme ind i Havnen, naar Broen kommer til at ligge, som det nu er bestemt. — Der staar et Par Bemærkninger i Betænkningen, at der er en hel Del Skibe, der passere forbi Havnen, og at disse Skibe skulde passere Broen. Det er ganske rigtigt; men, saavidt jeg fjender Forholdene, vilde de Skibe, der passere igjennem, naar der er en Bro, slet ikke have nødtigt at gaa der igjennem, men de kunne gaa udenom Masnedø, og det vilde de ogsaa gjøre. Naar de for Liden passere der forbi, er det, fordi det er en Øjenvej. Jeg skal forøvrigt ikke længere opholde det høie Thing, men nøies med disse Antydninger.

Indenrigsministeren (Steel): Det Andringsforslag, som er stillet af det ærede Udvalg, og som gaar ud paa at sætte Tidspunktet for hele Anlægets Tilendbringelse indtil 1883, tror jeg ikke vil lægge nogen Hindring i Veien for at kunne modtage Lovforslaget, og jeg skal derfor gaa ind paa det. De Punkter, der iøvrigt ere omtalte saavel af den ærede Ordfører som af

et Par andre ærede Medlemmer, skal jeg, da de ikke have givet Anledning til Andringsforslag, tillade mig at berøre med nogen Korthed. Som bekendt, blev der umiddelbart før Sagens 2den Behandling i det andet Thing indgivet et Andragende fra Handelsforeningen i Bordingborg om at forandre Anlægspladsen for Broen, der skulde forbinde Masnedø med Sjælland. Der kunde imidlertid ikke tages Hensyn til det paa det Tidspunkt, hvorpaa det fremkom. Landstinget var allerede samlet for at begynde Behandlingen af Sagen, og man sølte heller ikke nogen stærk Tilbøjelighed til under de daværende Forhold at gaa ind paa en dyberegaende Drøftelse af denne Sag, selv om Liden havde været tilstede. Til 3die Behandling fremkom der dernæst et nyt Andragende fra „det forenede Dampskibsselskab's Bestyrelse, der gik i samme Retning; men heller ikke dets Indhold blev vedtaget i Landstinget, og det er altsaa dette, der nu har givet Anledning til de Udtalelser i Betænkningen, til hvilke de af mig nævnte Ytringer saavel af den ærede Ordfører som af de to andre ærede Medlemmer, der havde Ordet, sigtede. Jeg vil da gjøre opmærksom paa, at, naar det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Stirrup) sagde, at den hele Beføstning af 500,000 Kr. ikke er for Synderligt at regne — det, det kom an paa, var at træffe det rette Sted, og naar man havde det, kunde man gaa til at anvende meget store Beføstninger — saa er jo Sagen der, at vi netop tro at have fundet det rette Sted, og at vælge et urigtigt Sted og samtidig anvende store Beføstninger paa Anlægget der, tror jeg det ærede Medlem vil være enig med mig i, er uheldigt; det er det, vi ere gaaede ud fra, at vi have fundet det rette Sted, og at det andet ikke er det rette Sted; det er altsaa ikke af Hensyn til Beføstningen, men ogsaa af Hensyn til Overfartsbekvemmeligheden i det Hele taget, at Lovforslaget er, som det er. Det er kun et løst Overflag, der er givet af Overingenieuren ved Jernbaneanlægget, naar han nævner 500,000 Kr., som dette Anlæg vil koste mere end det tidligere; der er nemlig Noget, som henligger uoplyst og usørgt og ikke kan oplyses uden meget større Undersøgelser, hvad det Stykke Jernbane vil koste, som skulde forbinde den til sigtede Bro med Stationen. Det gaar nemlig over et meget vanskeligt Terrain, blandt Andet over en Mose af den Slags, som vanskelig lader sig opfylde, og Ingenieuren var ikke istand til at sige, hvad Beføstningen herved saavel som ved Expropriation vilde udgjøre. Vist er det, at det vilde forøge Beføstningen i en betydelig Grad, og i en saadan Grad, at man ikke kunde indse, at de Fordele, som man opnaaede derved, vilde kunne veie op derimod. Man taler om den overordentlige Besvær for Skibsarten, som Broens Anlæg paa det Punkt, der tilsigtes, vilde foranledige. Denne Uleilighed, Banstiklighed og